

ע"פ (ירושלים) 14745-09-17 - מדינת ישראל נ' פלוני

ע"פ (ירושלים) 14745-09-17 - מדינת ישראל נ' פלונימחוזי ירושלים

ע"פ (ירושלים) 14745-09-17

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד ולדימיר פוסטרנק

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[12.12.2018]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 20.7.17 בת"פ

53478-02-16.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה סתם (שתי עבירות) ובאיומים. בגזר הדין, ביטל בית משפט קמא את הרשעתו של המשיב והטיל עליו 300 שעות של"צ, פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪, צו מבחן לשנה, התחייבות עצמית בסך 2,000 ₪. הערעור מופנה כנגד אי הרשעת המשיב וכנגד קולת העונש.

2. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, המשיב והמתלוננת היו נשואים מזה 23 שנים. בתחילת שנת 2016 החליטה המתלוננת להתגרש מהמשיב. ואלה המעשים בהם נקבעה אשמתו: כחודש עובר ליום 2016, הגיע המשיב ברכבו לביתו של בן זוגה החדש של המתלוננת, אחז בידו, דחף אותו והכה אותו בגופו. כחודש לאחר מכן, ביום 2016, יצא המשיב מהבית עם אחד מילדיו ונכנס לרכב המשפחתי. בהמשך, יצאה המתלוננת מן הבית ונכנסה לרכב של בן זוגה. המשיב התקרב לרכבו של בן הזוג וחסם אותו. בן הזוג נעל את רכבו, אך המשיב יצא מרכבו, אחז בידו של בן הזוג, סטר בפניו והכה אותו באגרופ, תוך שהוא מאיים עליו כי יהרוג אותו והמשיך בכל העת להטיח את אגרופיו לעבר פניו וידי, עד שהלה הצליח להתחמק מהמקום. הוסף כי המשיב נמצא בעיצומו של ביצוע השל"צ. על כן ההתמקדות היא בשאלת ההרשעה.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת להרשעת המשיב. לטענתה, ביטול הרשעת המשיב אינה עולה בקנה אחד עם עקרונות היסוד שנקבעו בפסיקה בסוגית הימנעות מהרשעה ועם תיקון 113 לחוק העונשין. עניינו של המשיב אינו שונה מזה של נאשמים אחרים, נעדר עבר פלילי, שהורשעו בעבירות דן, סוג העבירות שביצע המשיב אינו מאפשר להימנע מהרשעה, לא הוכח כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של המשיב, שכן המשיב יוכל להמשיך בעבודתו בחברת ++++, בה הוא עובד כיום. באשר לעונש שהוטל על המשיב, טוענת המערערת כי מעשיו של המשיב נמצאים ברף הגבוה של עבירות התקיפה והאיומים, בגינם נדרשת ענישה מוחשית, הולמת ומרתיעה, במיוחד נוכח העובדה שהמעשים נעשו אגב נהיגה בכביש. מדובר במעשים שאין ברף הנמוך ובמעשה השני מדובר אף בהתנהגות בריזית בכביש. לא ניתן לומר, בשאלת ההרשעה, בנסיבות מקרה זה כי יש מקום להימנע מהרשעה, שכן לא התקיימו הכללים לכך. באה הפניה לפסיקה התומכת בעמדה זו.

מנגד, ב"כ המשיב הדגיש כי המשיב עובד מזה שנים בחב' ++++ ומטעם חברה זו במשטרת ישראל ובמידה שהרשעתו תיוותר על כנה, הוא יאלץ לעבור לתפקיד אחר שלא ברור כלל אם הוא מתאים לכך, ועל כן קיימת פגיעה בפרנסתו. המשיב כבן 47, זה מקצו, ובית משפט קמא שקל את כל השיקולים ולא אימץ כלאחר יד את המלצת שירות המבחן. בית משפט קמא התרשם לאורך תקופה מהמשיב, התקבלו תסקירים רבים בעניינו, ולאחר הליך טיפולי ארוך מסקנת שירות המבחן הייתה כי הרשעה תפגע במשיב, כאשר הוטלו עונשים מוחשיים, ביניהם פיצוי. הוסף כי לא נגרם נזק כתוצאה ממעשיו של המשיב ומדובר בהתפרצות רגשית. בינתיים המשיב התחתן, נולדה לו בת לפני כשנה, גרושתו נשאה למתלון ועל כן קיימת סוגיה משפחתית רגישה מנקודת מבטם של ילדי המשיב וגרושתו. הסנגור אף הפנה להחלטות במקרים אחרים שהסתיימו, בנסיבות דומות, באי הרשעה. על כן, יש לדחות הערעור. תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב, יליד 1971, עולה כי הינו גרוש מהמתלוננת, נישא מחדש. למשיב ולמתלוננת שני ילדים. המשיב עובד בשלוש השנים האחרונות כמתכנת בחברת ++++ במשטרת ישראל. המשיב נעדר הרשעות קודמות. המשיב התקשה לקחת אחריות מלאה על העבירות שביצע באישום הראשון ונטה למיקוד שליטה חיצוני. כמו כן, באישיותו בלטו צרכי שליטה גבוהים. הוא שולב בטיפול קבוצתי ייעודי במסגרת שירות המבחן, שיתף פעולה ושירות המבחן העריך כי יש צורך בהמשכת ההליך הטיפולי בו. הומלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 180 שעות, צו מבחן לשנה והתחייבות כספית.

דין

5. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997)). ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 יעקב ביטי נ' מדינת ישראל (2006)).

6. המשיב הורשע בשתי עבירות של תקיפה ועבירת איומים. מדובר בעבירות אלימות שבוצעו בתוך פרק זמן של כחודש, כלפי בן זוגה של המתלוננת. אין מדובר במעשה תקיפה בודד, אלא במעשים פיזיים שונים שנעשו בזה אחר זה במהלך אירוע מתפתח בכל אחד מהאישומים, שהסתיימו אך בשל תושיית המתלון, שהצליח להימלט מהמשיב. באירוע הראשון איים המשיב על המתלון שיהרוג אותו ורדף אחריו לאחר שנמלט. חומרת העבירות ונסיבות ביצוען אינן מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים, ובכללם, הלימה והרתעה. אין מדובר באירוע חד פעמי, מינורי, המאפשר להכיל בגדרו אי הרשעה. על כן, הערעור מתקבל והנאשם מורשע בעבירות אותן נקבע כי עבר. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.